

Hvis staten skal til at føre en mindre borgerkortforretning, mener jeg lige så godt, vi kan privatisere borgerkortet med det samme. Lad da en privat udbyder udstede borgerkortet. Bankerne udsteder Dankort og står for al sikkerhed omkring det, og på samme måde vil andre private kunne administrere borgerkortet. Jeg vil derfor spørge ministeren, om han har tænkt sig, at borgerkortet skal ud i licitation, eller om man allerede har lavet aftaler med en enkelt kortudbyder.

Der er dog stadig mange uafklarede spørgsmål omkring borgerkortet. Hvad med krypteringsproblematikken? Hvordan vil IT-sikkerhedsrådets oplæg blive brugt i forbindelse med borgerkortet, og har ministeren tænkt sig at fastlægge en generel krypteringspolitik?

Det bekymrer mig, at man allerede er begyndt med forskellige borgerkortforsøg, bl.a. i Århus, hvor der er planer om at udstyre studerende på byens store uddannelsesinstitutioner med et borgerkort.

Det er meget betryggende at læse i den IT-politiske redegørelse, at af sikkerhedsmæssige årsager kan udstedelse af kort med borgerkortfunktion kun ske efter forudgående godkendelse af Indenrigsministeriet. Men på spørgsmål til netop Indenrigsministeriet om foresøget i Århus har jeg fået et svar, der tyder på, at der ikke er nogen problemer med at udstede et sådant chipkort til studerende i Århus. Kan ministeren fortælle Folketinget, om det er muligt at indføre et borgerkort ad bagvejen uden om den demokratiske proces via særlove eller såkaldte forsøgsordninger?

Det er med borgerkortet som med andre dele af den ny teknologi: Nogle elementer er gode, og andre er mindre gode. Det er vores opgave at fremdyrke det gode og hindre, at udviklingen går i en retning, vi i virkeligheden ikke bryder os om.

Informationsteknologien kan udnyttes til at skabe bedre rammer for vores livskvalitet. Den kan aflaste os for opgaver, som i dag er meget tidkrævende, den kan give os mere tid til familie og fritid, og den kan medvirke til et bedre arbejdsmiljø og et forbedret undervisnings- og uddannelsesniveau. Mulighederne er utallige, og derfor går det jo også ud på, hvor langt vi vil gå og ikke, hvor langt vi kan gå.

Det Konservative Folkeparti vil gerne gå meget langt, men respekten for det enkelte menneskes rettigheder må aldrig tilsidesættes i informationssamfundet.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Det er første gang, jeg tager ordet her undervejs i debatten, og det vil jeg gerne afholde mig fra i fremtiden, for det bør en minister vente med, til man har muligheden for at svare til sidst.

Men den konservative ordfører stillede et spørgsmål, som er ret fundamentalt for den videre debat, og for at det spørgsmål, der blev rejst, ikke skal stå ubesvaret for den videre debat, som måske kan give anledning til myter om, hvad borgerkortet er, vil jeg komme med en bemærkning. I spørgetiden for godt et år siden, var fru Henriette Kjær meget aktiv med et helt modsat udgangspunkt omkring borgerkortet. Lad nu det ligge, det kan man jo studere, hvis man er historisk interesseret, ved at læse Folketingets forhandlinger fra spørgetiden for ca. et år siden.

Nu kan jeg forstå, at det, der optager fru Henriette Kjær, er spørgsmålet om, hvorvidt man kan indføre dette her ad bagvejen i Århus eller andre steder. Nej, det kan man ikke, og derfor skal der også fremsættes et lovforslag, der skal gennemføres tre behandlinger af her i Folketinget. Men hvis der er myndigheder, der allerede i dag har lovhjemmel til udstedelse af kort – og det har man ifølge nogle af studiebekendtgørelserne mulighed for – så er det de lovgrundlag, man har derfra. Man kan udstede studiekort, lånerkort og den slags, men de skal selvfølgelig overholde den lovgivning, den lovhjemmel, man har de steder.

Så for at der ikke skal være nogle myter om, at nogen vil forsøge på noget uden om Folketinget, skal jeg sige, at regeringen lægger afgørende vægt på, at spørgsmålet om indførelse af en elektronisk kommunikationsnøgle som en mulighed for danske borgere foregår ved tre behandlinger her i Folketinget.

Aage Frandsen (SF):

Som ved enhver anden form for ny teknologi ligger der en række muligheder, men også nogle risici ved udviklingen og udbredelsen af informationsteknologi.

I hvilket omfang mulighederne udnyttes positivt eller negativt, afhænger først og fremmest af, hvordan vi mennesker udnytter og bruger den nye teknologi. Det er sjældent, at teknologien i sig selv er problematisk; det problematiske ligger i den måde, vi udnytter teknologien på. Det gælder også, når det drejer sig om informationsteknologien, hvor det drejer sig om – som altså ved enhver anden form for teknologi –